

[Svend Åge Petersen]

ikke er helt uvæsentligt – at et af de nødvendige råstoffer, der indgår i katalysatorerne, nemlig rhodium, stort set kun findes i Sydafrika. Det sidste forhold er næppe noget, der skaber glæde i EF-sammenhæng.

Afslutningsvis ønsker vi i Det Konservative Folkeparti at give udtryk for, at der i EF bør arbejdes hen mod USA-normer, som vel at mærke tilpasses europæiske forhold, for der er nu engang væsentlig forskel på kørselsmønstret i USA og i Europa.

Da CD's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg her udtale, at disse synspunkter også udtrykker CD's holdning.

Gade (SF):

Jeg må sige, at hr. Svend Åge Petersens tale undrer mig såre. At begynde at tale om de store fordele ved at være i EF, når vi diskuterer netop denne sag på miljøområdet, forekommer absurd, hvis man ellers har sat sig ind i sagen og kender dens forløb.

Ingen her i salen har nogen sinde talt om, at miljøet i Europa blev bedre ved, at Danmark gik enegang. Nej, det, som et flertal heldigvis har udtrykt gang på gang, har jo netop været, at det europæiske miljø samlet, både i EF og uden for EF, ville få kraftige forbedringer, hvis de lande, der vil indføre USA-normer – det er landene i EFTA og så altså Danmark i EF – gennemførte dem, og hvis vi gjorde alt, hvad vi kunne, for at presse EF til at indføre amerikanske normer.

EF har stillet forslag, der kun rensede halvt så meget som de amerikanske normer. Det, der har været så trist at se på, er jo, at europæisk industri og europæiske politikere har syntes, at det var i orden at forurene i Europa, og at man ikke engang kunne nå op på et teknologisk niveau, som man kender det i Japan, i USA, ja, sågar i Sydkorea.

Det er jo sådan en ekstrem situation, vi står over for. Det har jo handlet om, at stærke kræfter i EF, nogle store bilfabrikker – ikke alle, men nogle – og så de regeringer, der støtter de bilfabrikker, har forhindret miljøfremskridt. Det er jo EF's mildt sagt lidet flatterende rolle i det her forløb.

Danmarks rolle har så været at prøve at modarbejde de økonomiske interesser, som ikke ønskede at foretage den rigtige forureningsbegrænsning. Det synes jeg at vi er kommet for-

holdsvis langt med, og jeg synes, at Danmark skal være stolt over, at vi har fået sat en proces i gang i hele Europa. Det sidste ministermøde i mandags bekræftede jo, at vi nu for de mindre biler fortsat kan kæmpe for bedre normer.

Det er meget opmuntrende, men jeg synes, det er mindre opmuntrende, at den danske regering på samme måde i en anden sag måtte stille sig på de reaktionæres side, de, som ikke ønsker at rense luften tilstrækkeligt for kvælstofoxider. Det er en anden sag.

Vort udgangspunkt er, at vi skal fortsætte med at sige nej til det. Vi skal bygge på alliancen i EF for at få hindret vedtagelsen af det direktiv, der foreligger her. Det er sådan, at tiden arbejder for os. Vi skal ikke gå med til et eller andet udvandet direktiv. Den nødvendige teknologi eksisterer, og de normer, vi skal anlægge, er de amerikanske, og de skal kun tilpasses europæiske kørselsforhold i den udstrækning, som fremgår af Stockholmdokumentet. Det bør være det danske synspunkt.

Jeg er nødt til at spørge den konservative ordfører, om han mener noget andet, for det er jo ret vigtigt. Det må være i dag, vi får at vide, om regeringen vil indføre de amerikanske normer og følge Stockholmbeslutningen, og om normerne skal indføres fra 1. oktober 1989. Vi må snart have klarhed over det. Vi kan ikke være tjent med, at det er uklart, hvad regeringens melding er om, hvornår vi skal have indført de normer her i landet.

Jeg synes, debatten skal bruges til at få regeringen til at give en klar melding. Ellers er det jo heller ikke forståeligt, at man i et andet udvalg diskuterer spørgsmålet om lettelse af afgifter. Vi må jo vide præcis: Hvornår er datoen? Hvornår kommer udmeldingen fra regeringen?

(Kort bemærkning)

Svend Åge Petersen (KF):

Det kan vel nok undre, at ordføreren for SF, hr. Gade, har så lidt at tale om, at han ønsker at bruge en væsentlig del af taletiden på at kommentere de positive holdninger, som jeg på Det Konservative Folkepartis vegne har ytret over for EF. Det kunne måske skyldes, at SF i virkeligheden ikke længere ønsker at tale om, hvad der skete tidligere. At SF faktisk i sin højtsvævende interesse fuldstændig mistede jordforbindelsen på dette område, har været medvirkende årsag til, at der ikke langt tidligere i EF-